

WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER GOSPODARKI
Waldemar Pawlak

DE-III-0702-2-AH/08

I. L.dz. 1714

W B I R E M I E C I
Izba Prac Senackich
Wpłynęło dn. 2.06.08
nr. 3919 podpis. *[Signature]*

BPS GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 30.05.2008
nr. 3322 podpis. *[Signature]*

Warszawa, dnia 18 maja 2008 r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W nawiązaniu do pisma z dnia 18 kwietnia 2008 r., znak: BPS/DSK-043-326/08, poniżej przedstawiam stanowisko do kwestii podniesionych w oświadczeniu Pana Senatora Andrzeja Grzyba w sprawie produkcji bioetanolu w specjalnych strefach ekonomicznych.

Ministerstwo Gospodarki przywiązuje szczególne znaczenie do rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych. Upatruje się w nim bowiem istotny element zrównoważonego rozwoju, prowadzący do poprawy bezpieczeństwa energetycznego, przy jednoczesnym pozytywnym wpływie na stan środowiska, w szczególności przez redukcję emisji dwutlenku węgla i innych zanieczyszczeń. Jednocześnie, rozwój tego rynku przyczynia się do aktywizacji terenów wiejskich poprzez zwiększenie produkcji rolniczej na cele energetyczne (nieżywnościowe) oraz związane z tym tworzenie nowych miejsc pracy.

Biokomponenty i biopaliwa ciekłe, jako substytut paliw ropopochodnych, zaczynają odgrywać coraz większą rolę w polityce energetycznej zarówno całej Unii Europejskiej, jak i poszczególnych państw członkowskich. Rosnące zapotrzebowanie gospodarki na paliwa i energię wynikające z rozwoju gospodarczego, wobec zmniejszających się zasobów paliw kopalnych, wymusza kierunek poszukiwania i wspierania rozwoju wykorzystania biokomponentów, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych. W skali całego świata obserwuje się obecnie działania mające na celu promowanie wykorzystania biopaliw ciekłych jako substytutu paliw ropopochodnych.

Dostrzegając zalety stosowania biokomponentów i biopaliw ciekłych Unia Europejska podjęła działania legislacyjne mające na celu zwiększenie udziału biokomponentów w rynku

paliw wykorzystywanych w transporcie. Wynikiem tych działań było przyjęcie dyrektywy 2003/30/WE z dnia 8 maja 2003 r. w *sprawie promowania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych*. Przepisy dyrektywy zobowiązały państwa członkowskie do podejmowania działań prowadzących do osiągnięcia z końcem 2010 r. minimalnego udziału biokomponentów (zarówno w postaci dodatku do paliw ciekłych, jak i biopaliw ciekłych) w wysokości co najmniej 5,75% - liczonego według wartości opałowej. Na forum Unii Europejskiej wykazywana jest konieczność dalszego wzrostu tego udziału. Jak podaje przygotowany przez Komisję Europejską komunikat „Polityka energetyczna dla Europy” potwierdzony konkluzjami z wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r., udział biokomponentów w rynku paliw transportowych każdego z państw członkowskich ma osiągnąć poziom co najmniej 10% w 2020 r. (cel ten ma charakter obligatoryjny).

Mając na uwadze korzyści płynące ze stosowania biokomponentów i biopaliw ciekłych, a także wskazaną powyżej konieczność realizacji zobowiązań unijnych, inicjatywy mające na celu zwiększenie produkcji i wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce należy uznać ze wszech miar za pożądane oraz zgodne z trendami obserwowanymi w gospodarce światowej. Ministerstwo Gospodarki podejmuje w tym zakresie intensywne działania, których wynikiem jest m. in. uchwalenie ustaw z dnia 25 sierpnia 2006 r.: *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw*, jak również przyjęcie w dniu 24 lipca 2007 r. przez Radę Ministrów *Wieloletniego programu promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata 2008-2014*. W mojej opinii zasadnym jest zatem kontynuowanie działań mających na celu rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, także poprzez popieranie wytwarzania biokomponentów w specjalnych strefach ekonomicznych, co przyczyni się do zwiększenia podaży biokomponentów wytworzonych na terenie Polski i zwiększy udział krajowych biokomponentów w ich ogólnej ilości wykorzystywanej do produkcji paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Jest to szczególnie istotne w kontekście wysokich obowiązkowych celów w zakresie udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych, które to cele (tzw. Narodowe Cele Wskaźnikowe) zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2007 r. w *sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych na lata 2008-2013*.

Odnosząc się do kwestii wspierania rozwoju produkcji bioetanolu w specjalnych strefach ekonomicznych należy stwierdzić, że działanie takie może się dodatkowo przyczynić do zahamowania obserwowanego obecnie procesu zaopatrywania się polskich producentów

paliw w ten biokomponent poza granicami Polski, co z kolei prowadzić będzie do poprawy bezpieczeństwa dostaw tego wyrobu. Istotnym jest jednak, aby wsparcie w ramach specjalnych stref ekonomicznych dotyczyło wyłącznie produkcji bioetanolu przeznaczonego na cele paliwowe.

Dodatkowo wymaga zaznaczenia fakt, że w dniu 23 stycznia br. Komisja Europejska przedstawiła projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. W projekcie tym zawarto m.in. przepisy dotyczące kryteriów zrównoważonej produkcji biopaliw odnoszące się m.in. do wymaganych minimalnych poziomów redukcji emisji gazów cieplarnianych dla poszczególnych rodzajów biopaliw (w porównaniu do paliw ropopochodnych). Kwestia ta jest niezwykle istotna ze względu na fakt, że zgodnie z projektem dyrektywy jedynie biopaliwa spełniające wymagania w tym zakresie będą mogły:

- być uwzględniane dla realizacji zobowiązań unijnych w zakresie udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych oraz udziału energii ze źródeł odnawialnych w ogólnej ilości energii zużywanej przez dane państwo członkowskie,
- kwalifikować się do uzyskania wsparcia finansowego.

Prowadzone obecnie prace (w ramach powołanej przez Prezydencję słoweńską Grupy Roboczej *ad hoc* ds. wypracowania kryteriów zrównoważoności dla biopaliw) mają na celu m.in. sprecyzowanie w projekcie przedmiotowej dyrektywy przepisów dotyczących określenia wysokości wymaganego dla biopaliw poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz terminów wprowadzenia w życie wymagań w tym zakresie. Przyjęte ustalenia mogą spowodować, że w przyszłości biopaliwa wytwarzane w obecnie stosowanych technologiach (biopaliwa pierwszej generacji) z występujących w Polsce surowców nie będą spełniać wymagań w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, a tym samym nie znajdą nabywców na rynku.

Mając zatem na uwadze, iż przepisy dyrektywy będą miały (jak wskazano powyżej) znaczący wpływ na funkcjonowanie polskiego rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, należy podkreślić, że zasadnym jest wspieranie (także w ramach specjalnych stref ekonomicznych) inwestycji dotyczących przede wszystkim produkcji biopaliw drugiej generacji, w przypadku których wartości redukcji emisji gazów cieplarnianych są

zdecydowanie wyższe niż dla biopaliw pierwszej generacji. Biopaliwa te będą mogły być uwzględniane dla realizacji opisanych wyżej zobowiązań unijnych także po wejściu w życie wymogów dotyczących minimalnego poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Odnosząc się do kwestii dotyczących ustawy z dnia 20 października 1994 r. *o specjalnych strefach ekonomicznych* uprzejmie informuję, że po wejściu w życie procedowanej aktualnie w Sejmie nowelizacji w/w ustawy, w ramach wydawania nowych aktów wykonawczych, zgłoszona zostanie propozycja wyłączenia produkcji bioetanolu z katalogu działalności, które nie mogą być objęte zezwoleniem na prowadzenie działalności gospodarczej w strefach.

Z poważaniem

